

XVI. PHẠM BẤT THỐI

Bấy giờ, Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Chúng con sẽ dùng tướng hành trạng nào để biết đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Nếu các Bồ-tát có thể biết như thật địa vị phạm phu, Thanh văn, Độc giác, Bồ-tát và Như Lai thì mặc dù nói có sai khác nhưng ở trong tánh chơn như của các pháp, không thay đổi, không sai khác, hoàn toàn không hai, không hai phần. Các Bồ-tát này mặc dù chân thật ngộ nhập chơn như các pháp, nhưng đối với chơn như không có sự phân biệt. Mặc dù nghe chơn như cùng tất cả pháp không hai, không sai khác, nhưng không ngăn ngại. Mặc dù nghe các pháp nhiều thứ tướng sai khác, nhưng đối với trong đó không chấp trước. Các Bồ-tát này không bao giờ phát ngôn một cách khinh xuất, nói ra những lời gì đều đưa đến lợi ích; hoàn toàn chẳng xem những điều tốt xấu, hay dở của người khác. Thương yêu bình đẳng và thuyết pháp cho họ. Nếu các Bồ-tát thành tựu các tướng hành trạng như thế thì nhất định chẳng còn thối lui quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này chẳng xem xét lời nói, hình tướng của các Phạm chí Sa-môn ngoại đạo; nghĩa là người đó thấy đúng, biết đúng pháp, hoặc có thể trình bày pháp môn chánh kiến, thì không có lẽ đó; hoàn toàn chẳng lễ kính thiên thần ngoại đạo, cũng chẳng cúng dường để cầu phúc báo thù thắng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này chẳng đọa nẻo ác, chẳng thọ thân người nữ, cũng chẳng sanh trong dòng họ ti tiện, ngoại trừ vì muốn độ thoát loài hữu tình kia nên thị hiện sanh đồng loại để phương tiện giúp đỡ.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này thường ưa thích thực hành mười thiện nghiệp đạo, cũng thường phương tiện khuyến khích người khác thực hành, cho đến trong mộng cũng không trái phạm.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này, các sự thọ trì, tư duy, đọc tụng vô số kinh điển làm cho thông suốt hoàn toàn là vì lợi lạc cho tất cả hữu tình, thường nghĩ: Ta đem pháp này giảng thuyết chỉ dạy cho các hữu tình, sẽ nguyện khiến cho tất cả pháp được đầy đủ. Lại đem

căn lành pháp thí như thế bình đẳng trao cho các hữu tình cùng có như nhau, hồi hướng về sở cầu trí nhất thiết trí.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này đối với pháp môn sâu xa mà Phật đã thuyết, nhất định chẳng nghi ngờ, do dự, cũng chẳng mê mờ hoang mang, mà hoan hỷ tin nhận. Những lời nói ra đều vì lợi ích, biết chừng mực mà nói, lời nói nhỏ nhẹ êm ái, ít ngu ngốc, không hiện phiền não; ra vào qua lại tâm chẳng mê lầm, thường luôn an trụ chánh niệm chánh tri; đi đứng oai nghi cũng đều như thế. Đạo bước đi đến đâu cũng đều quán sát nơi ấy, an tường buộc niệm, nhìn thẳng mà đi. Nói năng, cử động thường không gấp gáp, vụt chạc. Các đồ dùng về ngoại cụ, y phục luôn sạch sẽ, thơm tho, không có các mùi hôi hám, cũng không cấu bẩn, hay có các loài trùng như rận, rệp v.v... Thường ưa thanh nhàn, luôn không tật bệnh, trong thân không có tám vạn loại trùng. Vì sao? Vì căn lành của Bồ-tát này càng tăng, vượt khỏi thế gian. Căn lành như thế dần dần tăng trưởng; như thế như thế thân tâm thanh tịnh.

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Tâm Bồ-tát này vì sao thanh tịnh?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Các Bồ-tát này căn lành như thế dần dần tăng trưởng, trong tâm vĩnh viễn không còn tất cả những việc nịnh hót, quanh co, kiêu căng, lừa dối; đều như thế, như thế ... Do nhân duyên ấy, tất cả phiền não và bất thiện khác vĩnh viễn dứt hết, cũng vượt qua địa vị Thanh văn và Độc giác, mau thẳng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Do vậy nên biết, tâm thường thanh tịnh.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này không trọng lợi dưỡng, không màng tiếng khen, tâm xa lìa keo kiệt, ghen ghét; thân không lỗi lầm, nghe pháp sâu xa tâm không hề nhầm lẫn, trí tuệ càng bền vững, cung kính tin nhận. Theo sự lắng nghe đều có thể hội nhập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Các việc tạo tác sự nghiệp ở thế gian cũng nương phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa mà hội nhập pháp tánh, không thấy có một việc nào ra khỏi pháp tánh. Giả sử có thì không tương ưng với pháp tánh, cũng thường phương tiện hội nhập lý thú sâu xa Bát-nhã ba-la-mật-đa. Do vậy không thấy ra khỏi pháp tánh.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này giả sử có ác ma hiện trước mặt, hóa làm tám địa ngục lớn, trong mỗi địa ngục hóa làm vô lượng trăm ngàn Bồ-tát, đều bị lửa dữ xen nhau đốt cháy, bảo Bồ-tát: “Các Bồ-tát này đều do được thọ ký đắc Bất thối chuyển nên đọa trong địa

ngục lớn như thế, thường chịu khổ lớn dữ dội như thế. Các bạn đã được thọ ký Bất thối chuyển, sẽ như hạng này, chịu khổ lớn như thế. Thế nên các bạn hãy mong chóng rời bỏ tâm đại Bồ-đề mới có thể thoát khỏi khổ này, sẽ được sanh lên trời hoặc sanh trong loài người, giàu sang phú quý, tự do thọ lãnh các thú vui.”

Khi ấy, các Bồ-tát thấy nghe việc này, tâm Bồ-tát chẳng lay động, cũng chẳng kinh sợ, chỉ nghĩ: Nếu các Bồ-tát đã được thọ ký Bất thối chuyển Bồ-đề mà lại đọa nẻo ác, chịu các khổ não như phàm phu ngu si thì chắc chắn không có lẽ đó. Việc thấy nghe này nhất định là do ác ma tạo ra, nói ra, đều chẳng phải có thật.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này giả sử có ác ma giả làm Sa-môn, đi đến chỗ người đó nói thế này: “Bạn trước đây đã nghe và thọ trì, đọc tụng kinh điển tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, đều là tà thuyết. Nên mau xả bỏ, chớ cho là chơn thật. Các bạn nếu có thể mau xả bỏ thì ta sẽ dạy các bạn Phật pháp chơn tịnh, làm cho các bạn mau chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Những gì bạn đã nghe trước đây chẳng phải thật là lời của Phật dạy. Những văn tụng như thế ghi chép luống dối. Những điều ta nói mới đúng là lời Phật dạy.”

Thiện Hiện nên biết! Nếu các Bồ-tát nghe lời như thế, tâm dao động, kinh sợ, nghi ngờ, thì nên biết chưa được thọ ký Bất thối chuyển. Nếu các Bồ-tát nghe lời như vậy, tâm chẳng sợ hãi, nghi ngờ, chỉ theo pháp tánh vô tác, vô tướng, vô sanh mà an trú, thì nên biết đã được thọ ký Bất thối chuyển. Các Bồ-tát này có làm việc gì, chẳng tin lời người khác, chẳng theo sự chỉ dạy của người khác mà bị chuyển theo; như A-la-hán làm việc gì chẳng tin lời người khác, luôn chứng pháp tánh, không nghi, không lầm, tất cả ác ma chẳng thể lay động. Bồ-tát Bất thối cũng thế, tất cả Thanh văn, Độc giác, ngoại đạo, các ác ma v.v... chẳng thể phá hoại làm cho thối lui Bồ-đề.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này giả sử có ác ma đi đến chỗ họ, dối hiện làm bạn thân, dối nói thế này: “Việc các bạn thực hành là pháp sanh tử, chẳng phải là hạnh Bồ-đề. Nay các bạn nên tu đạo tận khổ, mau dứt các khổ, được Bát Niết-bàn, thân khổ hiện tại còn nên nhàm chán, xả bỏ, huống lại ưa thích chịu thân khổ đương lai? Nên suy xét kỹ, bỏ sự tin tưởng trước đây.”

Các Bồ-tát này khi nghe lời ấy, tâm chẳng kinh sợ, nghi ngờ, chỉ nghĩ: Nói như thế, nhất định là ác ma.

Ác ma lại bảo Bồ-tát: “Muốn nghe hạnh vô ích của Bồ-tát chẳng? Nghĩa là các Bồ-tát trải qua số đại kiếp như cát sông Hằng,

đem vô lượng các thứ đồ thượng diệu cúng dường chư Phật đầy đủ. Lại ở chỗ chư Phật nhiều như cát sông Hằng, tu vô lượng các pháp hạnh khó thực hành, gần gũi phụng thờ chư Phật Thế Tôn nhiều như cát sông Hằng. Thừa hỏi vô lượng, vô biên Bồ-tát việc nên tu học, nên an trú thế nào, nên hành thế nào, nên học thế nào, các đạo Bồ-tát? Chư Phật Thế Tôn nhiều như cát sông Hằng, như điều thừa hỏi, thứ tự giải đáp. Các Bồ-tát kia như lời dạy mà an trú, như lời dạy mà thực hành, như lời dạy mà học tập, trải qua vô lượng kiếp còn chẳng thể chứng sở cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, huống nay các bạn có thể chứng đắc?”

Bấy giờ Bồ-tát nghe nói như thế, nhưng tâm chẳng dao động, cũng chẳng nghi ngờ. Khi ấy ác ma ở ngay chỗ ấy lại hóa làm vô lượng hình tướng Bí-sô, bảo Bồ-tát: “Các Bí-sô này ở quá khứ trải qua vô số kiếp, tu vô lượng các pháp hạnh khó thực hành, nhưng không thể đắc Vô thượng Bồ-đề, nay đều thôi lui, trụ quả A-la-hán, thì làm sao các bạn có thể chứng Bồ-đề?”

Các Bồ-tát này thấy, nghe việc như vậy xong, liền nghĩ: Nhất định đây là ác ma vì quấy rối ta nên làm những việc như thế. Nhất định không có Bồ-tát tu hạnh Bát-nhã ba-la-mật-đa đạt đến địa vị viên mãn mà chẳng chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lui trụ địa vị Thanh văn, Độc giác v.v...

Lại nghĩ: Nếu các Bồ-tát như lời Phật đã dạy, tu hạnh Bồ-đề mà chẳng chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thì chắc chắn không có lẽ đó. Nên biết, những điều thấy, nghe của ngày hôm nay nhất định là của ác ma làm ra, nói ra.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này giả sử có ác ma làm ra hình tướng Bí-sô đi đến chỗ vị ấy nói thế này: “Trí nhất thiết trí cùng hư không đồng nhau, lấy không tánh làm tánh, tự tướng vốn không. Các pháp cũng như thế, hoàn toàn không sở hữu, trong đây không có pháp nào có thể gọi là năng chứng, cũng không có pháp nào có thể gọi là sở chứng, nơi chôn chửi, thời gian chứng và do đây chứng, đều không thể đắc. Tất cả pháp cùng hư không đã đồng nhau, lấy không tánh làm tánh, tự tướng vốn không, thì các bạn vì lẽ gì cam chịu khổ nhọc cầu chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề một cách luống uổng? Trước đây bạn đã nghe các chúng Bồ-tát, nên cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, đều là ma nói, chẳng phải thật là lời của Phật dạy. Các bạn nên bỏ tâm đại Bồ-đề, chớ dối vì người luống chịu khổ nhọc.”

Khi nghe người kia nói, các Đại Bồ-tát này có thể biết như thật đó là việc của ác ma muốn làm thối thất tâm đại Bồ-đề của ta. Ta phải nên bền vững tâm chí, chẳng nên tin lời ác ma nói.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này nếu muốn điều tâm, nhập bốn tịnh lục, tùy ý có thể nhập, an trú tự tại; vì độ hữu tình nên sanh trở lại cõi Dục, tuy sanh lại cõi Dục nhưng chẳng nhiễm dục, cũng chẳng thối mất sự tu tịnh lục.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này chẳng quý danh tiếng, chẳng đắm khen ngợi, đối với các loài hữu tình không có tâm sân giận, thường muốn làm cho hữu tình được lợi ích an vui thù thắng, qua lại vào ra tâm không tán loạn, đi đứng tới lui oai nghi thường trụ chánh niệm, vì hữu tình nên tuy ở tại nhà nhưng chẳng tham đắm nơi đó, mặc dù hiện thọ dục lạc nhưng thường chán sợ, như đi qua đường nguy hiểm tâm luôn kinh sợ, dù có sự ăn uống nhưng lo sợ chẳng yên, chỉ nghĩ: Khi nào mới ra khỏi chỗ hiểm nạn này! Tuy hiện thọ dụng các thứ của báu nhưng chẳng tham ái, chẳng dùng tà mạng phi pháp để nuôi sống. Thà tự vẫn mà chết, không tổn hại người. Vì sao? Vì các Bồ-tát này hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, là tôn quý trong loài người, là thiện sĩ trong loài người, là long tượng trong loài người, là hoa sen trong loài người, là Điều ngự trong loài người, là đồng kiến trong loài người; vốn vì lợi ích an vui cho tất cả hữu tình, hiện ở tại nhà phương tiện làm lợi ích, đâu vì việc tự nuôi sống mà làm tổn hại người. Vì sao? Vì các Bồ-tát này được năng lực phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa hộ trì vậy.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này có chủ thần Dược-xoa cầm chùy Kim cang thường theo hai bên âm thầm bảo vệ, không để tất cả oai lực tà mị của nhơn phi nhơn v.v... làm tổn hại thân tâm. Do nhân duyên này, các Bồ-tát này mới đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thân ý thư thái, thường không cuồng loạn, đủ tướng tượng phu, các căn viên mãn, tâm thực hành đều thiện, thường tu tịnh mạng, chẳng hành huyễn thuật, xem tướng tốt xấu, chú cấm quỷ thần, hòa hiệp thuốc thang, dụ gạt tội tứ, kết thân với người giàu sang, khinh lờn Thánh hiền, gần gũi nam nữ, chẳng vì danh lợi mà khen mình chê người, chẳng đem tâm nhiễm nhìn ngắm, cười giỡn, giới kiến thanh tịnh, chí tánh thuần chất.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này đối với văn chương, kỹ nghệ của thế gian tuy giỏi giang, khéo léo, nhưng chẳng ưa đắm, vì thâu đạt tất cả pháp chẳng thể đắc vậy; đều xa lìa sự thu nhiếp của lời tạp uế, tà mạng. Đối với các sách luận của thế tục ngoại đạo, tuy cũng

biết tất cả nhưng chẳng ưa đấm, vì thông đạt tất cả pháp bản tánh là Không. Lại các sách luận của thế tục ngoại đạo lý sự thuyết ra có nhiều tăng giảm, chẳng phải tùy thuận đạo Bồ-tát vậy.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này có các tướng hành trạng khác, Ta sẽ phân biệt, chỉ dạy cho ông. Đó là: Bồ-tát kia hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, đạt các pháp đều Không, nên chẳng ưa quan sát, luận nói các việc, như là việc vua, việc giặc, việc quân, việc chiến tranh, thành ấp, xóm làng, voi ngựa, xe cộ, y phục, ăn uống, giường nệm, hương hoa, nam nữ tốt xấu, vườn rừng, ao, hào, núi, biển... Chẳng ưa quan sát, luận nói các việc của quý thần, Dược-xoa, La-sát-sa v.v... Chẳng ưa quan sát, luận nói các việc ở ngã tư đường, chợ búa, hàng quán, lầu gác, cửa hàng buôn bán... Chẳng ưa quan sát, luận nói các việc ca múa, hát xướng, đùa giỡn... Chẳng ưa quan sát, luận nói các việc đảo lớn, đảo nhỏ, thuyền bè, cầu cống, châu báu... Chẳng ưa quán sát, luận nói các việc ngày giờ, sao hạn, gió mưa, lạnh nóng, tốt xấu... Chẳng ưa quán sát, luận nói vô số các việc nghĩa pháp, văn tụng trái nhau... Chẳng ưa quán sát, luận nói các việc tương ưng với phạm phu, Độc giác, Thanh văn. Chỉ ưa quán sát, luận nói các việc tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa. Các Bồ-tát này thường chẳng xa lìa tác ý tương ưng với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thường chẳng xa lìa tâm trí nhất thiết, chẳng ưa trái chống, ưa giảng hòa việc tranh tụng, thường mong cầu chánh pháp, chẳng ưa phi pháp, thường hâm mộ bạn tốt, chẳng ưa bạn xấu, ưa nói pháp, xa lìa nói phi pháp, vui được thấy Như Lai, mừng được gặp chúng xuất gia. Cõi nước trong mười phương có Phật Thế Tôn tuyên thuyết pháp yếu, nguyện được sanh đến đó, gần gũi cúng dường, lắng nghe chánh pháp. Các Bồ-tát này phần nhiều từ cõi trời Dục giới, Sắc giới sanh đến cõi người trong nước châu Thiệm-bộ, giới về kỹ nghệ, chú thuật, kinh thơ, địa lý, thiên văn và nghĩa lý các pháp; hoặc sanh ở biên giới của thành lớn, nước lớn, làm lợi ích lớn cho các hữu tình.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này hoàn toàn chẳng tự nghi: Ta thối chuyển hay là Bất thối chuyển. Đối với pháp ở địa vị của mình cũng chẳng sanh nghi ngờ là có hay là không có. Đối với các việc ma, có thể hiểu rõ hoàn toàn. Như Dự lưu, đối với pháp ở địa vị của mình hoàn toàn chẳng nghi ngờ. Giả sử có ác ma dùng đủ cách mê loạn cũng chẳng thể làm lay động. Như có tạo tác nghiệp vô gián thì tâm vô gián kia thường theo đuổi luôn cho đến chết, chẳng thể rời bỏ. Giả sử khởi lên tâm khác cũng chẳng thể ngăn chặn được. Các Bồ-tát này cũng như thế, tâm chẳng thối chuyển, thường theo đuổi, luôn an trụ

địa vị của Bồ-tát Bất thối chuyển. Trời, người, A-tổ-lạc v.v... trong thế gian chẳng thể lay động, phá hoại pháp của mình đã đắc. Đối với các nghiệp ma, có thể biết rõ hoàn toàn, trong sự chứng pháp thường chẳng nghi ngờ. Tuy sanh đời khác, cũng chẳng phát sanh tâm tương ưng với Thanh văn, Độc giác. Cũng chẳng tự nghĩ: Ta ở tương lai có thể chứng Vô thượng Phật Bồ-đề. Chẳng an trụ ở địa vị của mình, chẳng theo duyên khác. Đối với pháp ở địa vị của mình chẳng thể phá hoại. Vì sao? Vì các Bồ-tát này thành tựu trí không động, không thối chuyển, nên tất cả duyên xấu chẳng thể lay động. Tâm người đó bền vững giống như Kim cang.

Giả sử có ác ma giả hình tướng Phật, đi đến chỗ người đó bảo: “Bạn nên cầu quả A-la-hán, dứt sạch các lậu, nhập Niết-bàn, bạn chưa thể nhận thọ ký đại Bồ-đề, cũng chưa chứng đắc Vô sanh pháp nhẫn, bạn chưa có các tướng hành trạng của địa vị Bất thối chuyển. Như Lai chẳng nên thọ ký cho bạn Vô thượng đại Bồ-đề.” Khi các Bồ-tát này nghe lời ấy, tâm không biến động, cũng chẳng thối thất, không kinh, không sợ, chỉ nghĩ: Đây nhất định là ma hoặc quyến thuộc của ma hóa làm hình tướng Phật đi đến chỗ ta nói như thế. Nếu thật là lời Phật nói thì lẽ ra không nên sai khác.

Nếu khi các Bồ-tát nghe lời kia, nên quán sát, nhớ nghĩ như vậy: Đây nhất định là ác ma hóa làm hình tướng Phật, làm cho ta xa lìa Bát-nhã sâu xa, làm cho ta rời bỏ Vô thượng Bồ-đề. Vì thế, ta không nên nghe theo lời nói kia. Khi ấy, ác ma kinh sợ, liền ẩn mất, thì các Bồ-tát này nhất định đã an trụ địa vị Bất thối chuyển. Chư Phật quá khứ từ lâu đã thọ ký cho người kia đại Bồ-đề. Vì sao? Vì các Bồ-tát này đầy đủ các tướng hành trạng của địa vị Bất thối chuyển, nên có thể biết rõ việc làm của ác ma, làm cho ma ẩn mất, không còn xuất hiện.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này hộ trì chánh pháp không tiếc thân mạng, huống là của báu, bạn bè, quyến thuộc khác. Vì hộ trì chánh pháp nên tinh tấn, dũng mãnh, thường nghĩ: Chánh pháp này chính là pháp thân thanh tịnh của chư Phật, tất cả Như Lai cung kính, cúng dường. Ta hộ trì chánh pháp này chính là hộ trì pháp thân chư Phật.

Lại nghĩ: Chánh pháp như vậy thuộc về chư Phật Thế Tôn ba đời. Ta cũng dự vào số Phật ở đời vị lai. Phật đã thọ ký cho ta đại Bồ-đề. Chánh pháp của chư Phật chính ta đã có. Chính nay ta hộ trì chánh pháp của mình. Trong tương lai, khi được thành Phật, ta cũng tuyên thuyết pháp này cho hữu tình. Các Bồ-tát này thấy lợi ích như thế, hộ

trì chánh pháp Như Lai đã thuyết, không tiếc thân mạng, quyền thuộc, của báu, tài vật cho đến đạt được Bồ-đề thường không mỏi mệt.

Lại nữa, Thiện Hiện! Các Bồ-tát này nghe thuyết pháp Phật không nghi, không ngờ. Nghe xong, luôn luôn thọ trì không quên.

Khi ấy, Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Các Bồ-tát này chỉ nghe lời Phật dạy không nghi, không ngờ, luôn không quên, hay là nghe chánh pháp của Bồ-tát và Thanh văn cũng có thể như thế?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Các Bồ-tát này nghe ngôn ngữ, âm thanh, văn tự, nghĩa lý của khắp tất cả hữu tình đều có thể thông đạt, không nghi, không ngờ, luôn không quên mất. Vì sao? Vì các Bồ-tát này ở trong các pháp đặc Vô sanh nhẫn, đã thông suốt hoàn toàn thật tánh các pháp, nghe đều thuận tai và không nghi ngờ. Lại đặc văn trì Đà-la-ni, thường hay nhớ nghĩ hoàn toàn không quên mất.

Thiện Hiện nên biết! Đây là các tướng hành trạng của Đại Bồ-tát ở địa vị Bất thối chuyển.